

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

Qua[m] multiplici iure dici regina debeat beata Maria Serm. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

IN FESTO ASSUMPT. B. MARIAE.

525

Addendum verò quod non in hoc tantum, sed in cæteris omnibus cuncta supergrediens optima quæc elegit, optima vbiq; accepit. Quicquid virtutū, quicquid est gratiarum, optima inde elegit. Maria ex omnibus. Optima quætitate, quia totum habuit, quicquid ceteris sanctis, teste Hieronymo, per partes datur. Optima qualitate, quia excellentiora, meliora ac puriora quævis accepit. Optima dignitate: Nam quæ nulli alteri concessa sunt, Mariæ data sunt. Conuenientissimè igitur & soli Mariæ verè tribuitur quod optimam partem elegerit, quæ cunctis sub Deo præeminens, qui sibi comparari possit, neminem habuit. Neque enim de Deo piè dicitur, quod optimam partem elegerit, qui totum semper habuit, neque de vlo sanctorum, quia omnibus Maria superior fuit.

Matt. 18.
Optima
in omnibus
elegerit ac-
cepitque
V. Maria.

Liquer ergo nunc tandem (vt credo) in Maria matre Domini, cum acti- ux, tum contemplatiæ vitæ exercitia suisse perfectius simul, quam in Martha & Magdalena separatim, quæ simul iuncte vitam illius enunciant. Hæc dixi, vt ostenderem, quam conueniat Euangelium hoc legi de Maria virgine, cuius hæc vita per allegoriā plenè describitur. Et ob hoc maximè quidē (quia fini & consummationi omnis laus debetur) in Assumptione eius potius quam in alio festo legitur, quando de præmio vitæ & corona eius agitur, & in Euā- gelio præsenti, quemadmodum coronam ipsa meruerit, narratur. Cæterum nunc propter solennitatem, ad eius honorēm aliquid adjiciendum fuisset, nisi defectus ingenij & devotionis (vt ante dixi) inopia, meritorum quoque eius magnitudo veterat. Quibus fit vt nihil dignum, vel ab alijs non dictum possit dici. Non deest tamen etiam in hoc ipso vnde commendetur, quia tanta est, tam benigna, tam pia, tam potēs, tam misericors, tam digna, adeò sublimis, adeò gloriofa, tam pulchra, tam ornata, ita excellens, ita etiam ad nos humiliis, vt neab vlo quidem humano ingenio dignè queat laudari. Be- nedictus ergo dominus Deus noster, qui eam hic talibus ornauit gratijs, & tot modo gloriæ coronauit triumphis, vt omnem exuperet intellectū. Vnde & vieti, quia effari nequimus, quā libentissime filiō nostro eam laudemus, in Christo Iesu filio eius Domino nostro, Amen.

IN EADEM SOLENNITATE.

Quam multiplici iure dici regina debeat beata Maria.

Sermo III.

Asstit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circundata varietate. Psal' XLIII. Reginam non intelligimus aliam charissimi fratres, cui hæc verba magis apposite comeniant, atque ei quam quotidie celi, atque (quod nos dulciss affici) misericordia salutamus reginam, Dei matrem vir- genem Mariam, super cœlos hodie omnes exaltatam. Ipsa enim arca Dei, ipsa Gen. 6. arca secederis, ipsa Dei mater cum gaudio & iubilo in clangore buccina cum 1. Paral 15. tubis, & cymbalis & nabi lis, & citharis introducta est hodie in locum suum ab æterno sibi præparatum, hoc est, ad dexterā, id est, ad potiora bona filij sui, cui nunc aflat pro nobis aduocata ad contradicendum aduersarijs nostris (qui- Cant. 6. bus terribilis facta est, vt castorum acies ordinata) & vt loquatur pro nobis bona

Vnu 3

Reginam
dici Mariam
multiplici
iure.

Maria per
quas san-
ctas mulie-
res reginas
figurata sit.
3. Reg. 2.
Hester 2.
Psal. 71.

Cant. 4.

Veni eur ter-
dicatur Ma-
riæ.

Sap. 1.

3. Reg. 0.

Regina Saba

vii Matiū fi-

gurauerit.

Comitus

Mariæ.

Divitiae eius

que sint.

Prou. 11.

Cameli

q. d. mysti-

cc.

bona, auerteratque indignationem Dei à nobis. Dicitur autem B. Maria ^{vixit} regina, multiplici iure. Principio quidem quod regia est stirpe est genita. Quicquid enim generositatis apud Patres veteris testamenti fuit, in eam confluxit. Iterum ex partu quoque, ut pote summi cœlestisq; regis mater, dicitur regina. Tertio, propter eius glorioſissimam coronationem qua hodie ex ancilla humili in reginam cœli assumpta coronata est, tanto glorioſior, quanto seruierat ante humilior, vbi vniuersis nunc post Deum proximamperat. Postremo (ut cæteras conditiones regias prætereamus) propter regiam significationem regina prædicatur. Siquidem per sanctas mulieres reginas figuratur. Ipsa enim mater vera est Salomonis, cui thronus hodie positus est regius, vbi ad filij dextram sedens audit ab illo pro nobis orans Pater mater mea. Neq; enim fas est ut auerterat faciem meā. Ipsa est regina Hester qui Assuerus rex potissimum qui dominatur à mari usq; ad mare, & à flumine usque ad terminos orbis terrarum, accepit uxorem & voluit esse reginam, & posuit diadema regni in capite eius. Ad quam sanè coronam, ad cuius regum consortium, Trinitas eam beata elegit, & (ut in canticis exprimitur) inuitauit: *Tota inquietus pulchra es amica mea, & macula non est in te. Veni de libano, simea, vena de libano, veni coronaberis. Veni inquit de libano, hoc est, de canore virginitatis, & innocentissima puritatis, sponsa mea: Veni de libano, id est, de monte, de sublimitate, atque perfectione virtutum ac meritorum. Veni, coronaberis.* Ter autem illi dicitur veni, propter mysterium Trinitatis exterrendum: quandoquidem Pater, filius, & spiritus sanctus, eam inuitat ad coronam. Pater cui potentia tribuitur, eam vocat, ut pro eius humilitate posstatem & imperium ei retribuat in celo & in terra. Filius qui est sapientia, non habitans in corpore subdito peccatis, ut ei coronam imponat innocentia & sanctitatis. Spiritus sanctus qui est benignitas, inuitat ut reis qui diuinam iustitiam ferre nequeunt, constituat eam ciuitatem refugij, quo attrahendis peccatoribus faciat eam elcam suavitatis (& cui totum suæ miserationis thaurum committat) vas clementiae pietatis, matrem, misericordia regnam.

Hæc est illa regina Saba, quæ Hierusalem hodie ingressa est cum comitatu multo & diuitijs & camelis portantibus armata, & aurum infinitum numis & gemmas præciosas. Et venit ad regem Salomonem. Cui rex Salomon dedit omnia quæ voluit & petiit ab eo, exceptis ijs quæ ultro obtulerat ei munere regio. Hierusalem quid significet non ignoratur. Comitus nostra reginæ est angelorum atque sanctorum cœtus cum Christo occurrens & exultabundus tantæ ut decur reginæ veneratione deuotissima ad cœli palatia deducens. Diuitiae eius sunt virginalis fecunditas, fecunda virginitas, humilitas, charitas, benignitas, misericordia, pietas, mansuetudo, & euimodi. Ha sunt diuitiae, à quibus in fine Proverb, commendatur: *Mulier sua congregaverit diuitias, tu super gressas vniuersas. Camelii gibbosus ad onera suscipienda se inclinantes, peccatores sunt humiliates se ad penitentiam. His penitentie & laetationis onera, pura ieunia, vigiliae, disciplinas, castigaciones carnis, lachrymas, & cætera id genus aromata pœnitenti anima saluberrima, aurumq; infinitum nimis & gemmas præciosas, id est, fulgore in charitatis & ceteris virtutes, proficiendiq; in illis desiderium, circa mensuram a numerum portantes*

tantes per reginam Saba, hoc est, per Mariam conuentem & incendentem (Saba namq[ue] conversio sive incensio dicitur) per misericordia reginam Salomonis Christo adducuntur. H[ec] est itaq[ue] regina quae sub cruce ut olim afflita Christo astitit patienti, ita nunc gloria altat regnanti. In vestitu de aurato, id est, corpore glorificato, circumdata, gratiarum, virtutum, meritorum, dignitatum, premitorumque varietate. Iungamus igitur nos huic reginæ charissimi fratres, & simus cameli ad regem Salomonem aromata & gemmas præciosas portantes. Iungamus nos, inquam pia deuotione, humili supplicatio casta veneratione, & feruenti imitatione. Nihil enim ita gratiam eius nobis conciliat, nihil nos magis illi commendat, quam si vita suæ non tam docendo quam imitando nos habeat commendatores. Ita enim verissimè eam honoramus, cùm non modo prædicamus, verum (quod supremæ est laudis) etiam imitamus eius virtutes. Tunc eam reginam veneramur, cùm de nobis ipsis diffidentes, omnes fortunas nostras, omnes euentus, totum denique animæ negocium, ac prorsus in iuuentu studia nostra illi disponenda regendaq[ue] cōmittimus, plus in eius pietate quā omni industria nostra, licet ne hec quidē sit negligenda, sperantes. Proinde si nos humilitatis suæ, si mansuetudinis, si patientiæ, si denique castitatis cæterarumque virtutum viderit imitatores, non solum benigno respectu, verum etiam gratia singulari, atque adeò familiari nos dignabitur, tuabitur, fouabitque. Neque enim alia requirit obsequia, neque Christo inueniuntur magis grata, quam ut vitam eius in nobis, exprimentes, studeamus placere, in quibus placuit ipsa Domino nostro Iesu, qui est benedictus in seculorum secula, Amen.

Saba quid.
Ioan. 29.
Psal. 44.

Obsequia
Marie gra-
tissima qua-
sint.

IN EADEM SOLENNITATE.

Quomodo in singulis optimam elegerit partem beata Maria, quamq[ue] prona sit ad subueniendum se in uocantibus ex filii commissione.

Sermo IV.

Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. Lucae X. Sic beatissimæ virginis Mariæ matris Dei gloriam prædicare cupimus, fratres charissimi, ut quicquid in eius præconium dicatur, refluat in commendationem filii, qui eam sic fecit, sic exornauit, ut queat laudari, mereatur amari, digna sit honorari. Fuit enim plena gratia. Vnde quicquid in ea laudatur gratia laudatur, nō tamen excludendo, sed maximè commendando in ea sanctæ electionis arbitrium, sencerum ac constans propositum, castissimum, feruens ac inge Deo placendi desiderium, deuorum atque frequens beneficiendi studium, & postremo amoris contemplationisque exercitium, tam sanctum, quam assiduum. Et idē (contra hæreticos) quantum etiam attinet personam Virginis, fuit meritorum plenissima, quæ diuina gratia in ea vberitatem, non tamen sine ea operata est, vnde non tantum sicut vna de reliquis feminabus, sed propter gratiæ excellentiam multo præstantior, properter officium multo dignior fuit, quæ ab omni peccato semper purissimam se continuit, ne displiceret Deo indefiniter sollicita, ut placeret desiderantissima,

Maria vti
meritorum
plenissima
fuerit.